

Весно, весно, без меж і без краю...

Олександр Блок

* * *

Весно, весно, без меж і без краю,-
Владо мрій, що без краю зроста!
О життя! Пізнаю і приймаю!
Шлю привіт тобі дзвоном щита!

Вас приймаю, недолі погрози,
Ласко долі, — вітання й тобі!
В зачарованім царстві, де сльози,
В тайні сміху — не місце ганьбі!

Вас, безсонні за спірками ночі
І світання в фіранках вікна,-
Все приймаю, аби тільки очі
Дратувала, сп'яніла весна!

Сіл пустельні приймаю оселі,
Зруби міст, весь їх морок і бруд,
Піднебесні простори веселі
І пекельний невільницький труд!

Ось, розвіявши в вітрі шаленім
Коси-змії, ти мчиш, ніби птах,
З нерозгаданим божим іменням
На затиснутих зимних устах.

В цім спітканні ворожім не кволий,
Я ніколи не кину щита...
Ти плечей не відкриєш ніколи...
Влада мрії над еами зроста!..

І дивлюсь, ворожнечу зміряю,
Все — ненависть, прокльони, любов;
За тортури й погибель — я знаю —
Все приймаю!.. І знову! І знов!

Перекладач: Григорій Кочур